

Jeg stemmer iøvrigt for Sagens Obergang til anden Behandling.

L. Jensen: Jeg siger hverken, at Capitelstaxten er ansat for lavt eller for høit, men naar den høitagtede Indenrigsminister vil appellere fra de Egne, som han kender til, og har påstaaet, at den der bestandig er bleven ansat saa lavt, at der er sluttet Handeler, hvorved der er betalt Prisen, der vare langt høiere end efter Capitelstaxten, da kan jeg juridisk bevise, at man paa andre Steder har betalt fra 1 til 3 Mark over den almindelige Pris for at betale efter Capitelstaxten. Det, som jeg her har søgt at ville opnaae, det er at spare den Mistro — jeg skal ikke komme ind paa de andre „Mis'er“, som den ærede sidste Taler berørte — og den Beshynderlighed, der opstaaer ved, at den ene Part efter den gjældende Ret alene har Lov til at bestemme, hvorledes Capitelstaxten skal sættes. Det er alene dette, jeg vil have hævet. Jeg siger ikke, at der nu skeer noget Uretfærdigt; men der er en Ubillighed tilstede, som jeg ved Lovforslaget vil søge udjævnet, idet det ikke er Uret, naar man beholder den ene Part, da at sætte den anden Part derimod. Jeg frygter ikke for, at der vil opstaae Strid ved at sætte Sogneforstanderskaberne ligeoverfor Præsterne; i de Sogneforstanderskaber, hvoraf jeg har været Medlem, vil der i det Mindste ikke blive Spørgsmaal om nogen Strid. Jeg har, som sagt, kun forsøgt paa at faae en Ulighed udjævnet, saaledes at begge Parter kunne blive repræsenterede. Det kan ikke nægtes, at Tiendehyberne ligesaa godt vide, hvad Prisen er paa Sæd som Tiendehyberne; men naar nu Tiendehyberne alene kunne sige: Det og Det er Prisen i den og den Maaned, og Yderne ikke ere repræsenterede, synes jeg, at dette er en Ulighed, der bør udjevnes. Det er af denne Grund, jeg er fremkommen med nærværende Lovforslag, og det gjør mig ondt, at den høitærede Indenrigsminister ikke kan gaae ind derpaa. Skulde dette imidlertid kunne blive Tilfældet, naar Noget forandredes i Forslaget, skal jeg være tilbøielig til at gaae ind derpaa, naar blot Hovedprincippet ikke bliver forandret.

Judenrigsministeren: Jeg vil kun tillade mig at bemærke ligeoverfor den ærede Lovforslagsstiller, at, dersom det skulde være hans Mening at retablere det gamle bestaaende Forhold, maatte han have haft sin Opmærksomhed henvendt paa — istedetfor den Autoritet, som paa Grund af den forandrede Lønningsansættelse kunde mistænkes for at være interesseret — at finde en anden Autoritet, paa hvem denne Mistanke ikke kunde hvile. Dersom han havde rettet sin Opmærksomhed derpaa, og det var lykkedes ham at finde en saadan Autoritet, vilde jeg have anerkjendt, at han kun havde søgt at retablere det gamle bestaaende Forhold med Hensyn til Capitelstaxtens Ansættelse; men dette bliver ingenlunde Tilfældet, naar han istedetfor en fuldstændig upartist Autoritet sætter en Autoritet, som i langt høiere Grad end den, man skyder ud, maa mistænkes for at være partist i den modsatte Retning.

L. Jensen: Det kunde virkelig ikke falde mig ind at retablere det gamle bestaaende Forhold, fordi jeg ikke finder, at man ujevner det Misforhold, som der er tilstede, ved paa den ene Side at søge at faae en aldeles upartist Mand og paa den anden Side at bibeholde en partist Mand. Jeg vil søge at faae Forholdet lige, saaledes at baade Yderne og Nyderne skulle være upartiske. Da der nu fra den ene Parts Side holdes saa stærkt paa dens Repræsentanter, taler Retfærdigheden ogsaa for, at man fra den anden Side søger det Samme. Jeg har søgt at faae Uligheden jevnet paa den Maade, jeg har foreslaaet, fordi den forekommer mig at være den meest retfærdige. Naar Herredsfogden — lad være med Urette — betragtes som partist, maa man søge at faae en anden, som er upartist; i alt Fald er han jo ikke mere end et Menneske og vilde derfor, hvor upartist han end maatte være, let kunne bøie sig i sine Indberetninger til den ene eller til den anden Side. Man har jo dog aldrig haft nogen fuldstændig Garanti i denne saakaldte upartiske Mand, ligeoverfor hans virkelige Interesse, og det kunde derfor ikke falde mig ind at søge en saadan paany; jeg har, som sagt, blot søgt at udjevne Forholdet saaledes, at der kunde komme nogen Lighed tilstede.